

Ο τελευταίος γεωργός

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος 41ο

Ντινγκ-ντανγκ! Ντονγκ-ντανγκ! η καμπάνα καλούσε τους πιστούς στον εσπερινό. Ήταν παραμονή του Αγίου Παντελεήμονος. Αποβραδís ετοιμάζονταν οι Απδονοχωρίτες να πάνε, πρωί-πρωί με τη δροσιά, στο πανηγύρι που γινόταν στο Βουρλοχώρι. Θα πήγαιναν πολλοί στη Χάρη του και ειδικά εκείνοι που είχαν συγγενείς και κουμπάρους. Θα πήγαιναν και πολλοί από την εκτεταμένη οικογένεια του πρόεδρου του Γιώργη γιατί είχαν βαφτίσια. Έτυχε να αρρωστήσει βαριά το νεογέννητο σερνικό της Βαγγέλαινας πρώην Σταυρούλας. Απελπισμένη επικαλέστηκε τη βοήθεια του Αγίου Παντελεήμονα για τη γιατριά του, κάνοντας τάμα να ρίξει τη σκούφια του μωρού στη Χάρη του. Το άτομο που θα έπιανε τη σκούφια θα γινόταν ο ανάδοχος του.

Ο Γιώργης ο πρόεδρος με τον αδερφό τον Ηρακλή περίμεναν στην άκρη του χωριού τους δικούς τους για να πάνε όλοι μαζί. Μαζευόντουσαν σιγά-σιγά. Κατέφτασε και ο Μαστροπάν καβάλα στο γαϊδουράκι του και με τη Νικολέτα καβάλα σε άλογο. Οι πιο πολλοί θα πήγαιναν με τα πόδια. Στην παρέα τους μπήκε και ο κουμπάρος ο Στρατής με τη Στράταινα πρώην Φιλομήλα και ο Αναστάσης με τη μάνα του τη Λαζαρίνα. Ήρθε και η Σταυρούλα καβάλα στο γαϊδούρι με το μωρό στην αγκαλιά της. Βοήθησαν την Ερμιόνη να καβαλικέψει και κίνησαν. Τα παιδιά έτρεχαν μπροστά μαζί με άλλα. Ο Ηρακλής είχε αναθέσει τη φροντίδα του Σωκράτη και της Μαρίας στον Αριστείδη και το Νικήτα. Στη διαδρομή, το εκκωφαντικό λάλημα των τζιτζικιών έκανε αδύνατη την επικοινωνία μεταξύ τους και προχωρούσαν σιωπηλοί. Μπήκαν στο Βουρλοχώρι και βγαίνοντας λίγο πιο έξω σταμάτησαν μπροστά στο ξωκκλήσι του Αγίου Παντελεήμονος. Συνωστισμός! Προσκύνησαν την εικόνα του Αγίου, άναψαν κεριά και ξαναβγήκαν. Οι επίτροποι βοήθησαν τη Σταυρούλα να καθίσει με το μωρό της σ' ένα στασίδι. Έξω γίνονταν τα ανταμώνματα με τα «Χρόνια πολλά! Βοήθειά σας!» Οι άντρες έκαναν πηγαδάκια και συζητούσαν έντονα τις αναμενόμενες εκλογές. Ακούγονταν τα ονόματα των πολιτικών. «Βενιζέλος, Παπαναστασίου, Τριανταφυλλάκος».

Παρέκει είχε στηθεί παζάρι και παραπέρα ζωπάζαρο. Ακούγονταν καραμούζες και φουσαρμόνικες. Οιπραματευτάδες διαλάλουντο στο εμπόριό τους που είχαν απλώσει σε πάγκους. Χωρικοί και χωριάτισσες εξέθεταν τα χειροποίητα αγαθά τους πάνω σε λιοπάνες· κεντημένα εργόχειρα, χαντρολαίμια και βραχιόλια, ξύλινες κανάτες, γαβάθες, γκλίτσες, κουτάλες και πολλά άλλα. Ανάμεσά τους τριγυρούσε και ο αρκουδιάρης με την αιχμάλωτη αρκούδα.

Η οδός Ερμού στην Αθήνα στις αρχές του 20ου αιώνα

Χτυπούσε το ντέφι και πρόσταζε το ζώ να κάνει τερτίπια. Διασκέδαζε ο κόσμος και του έριχνε χαρούμενος τον όβολό του. Πατήματα ζώων και ανθρώπων έκοβαν μπουκό, το λιοπύρι εντεινόταν και η ατμόσφαιρα γινόταν όλο και πιο θολερή. Τσίκνα αναδυόταν από τα αρνιά που ψήνονταν στη σούβλα πίσω από το ξωκκλήσι. «Κρύο-κρύο μπουζί, το γλυκό καρπούζι!» διαλαλούσαν οι τσιγγάνοι.

Τελειώνει το απολυτίκιο του Αγίου Παντελεήμονος: Ανθοφόρε Άγιε και ιαματικό Παντελεήμον, πρόσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ίνα παισιμάτων άφεσιν παράσχεις ψυχαίς ημών.

Οι εκκλησιαζόμενοι έβγαιναν από το ξωκκλήσι. «Να τη η Σταυρούλα!» είπε η Ερμιόνη καθώς την έδειχνε στα παιδιά. Εκείνη στεκόταν στην πόρτα από όπου πέταξε τη σκούφια του μωρού. Την ίδια στιγμή σάλταρε ο Σωκράτης και την έπιανε. Έμειναν όλοι εμβρόντητοι. Εκείνος, ανίδεος από το έθιμο, διαισθάνθηκε ότι είχε κάνει κάτι άπρεπο και είπε:

- Θα έπεφτε κάτω και θα την τσαλαπατούσαν!

Χαμογέλασαν και αποφάσισαν να συμμετέχει εξίσου και η Μαρία στην τελετή της βάφτισης. Η Φιλομήλα με την Ερμιόνη ετοίμασαν το μωρό, και ο Στρατής με τον Ηρακλή φρόντισαν για το νερό και την κολυμπήθρα. Ο παπάς εξήγησε στο Σωκράτη και τη Μαρία τα καθήκοντά τους ως ανάδοχων και κίνησαν την τελετή. Απετάξασο τον σατανά, ρωτούσε

ο παπάς. Απεταξάμην, απάντησαν ταυτόχρονα, έξι φορές, ο Σωκράτης με τη Μαρία. Βαφτίζεται ο δούλος του Θεού Παντελής! Τρεις φορές τον βούτηξαν στην κολυμπήθρα. Του έβαλαν το λάδι και τον ακούμπησαν στο σεντόνι που κρατούσαν οι ανάδοχοι. Τον μύρωσε ο παπάς και μετά τον έντυσαν με τα όμορφα βαφτιστικά που του είχε ράψει η μάνα του η Σταυρούλα.

Ετούτα τα βαφτίσια ήταν τόσο αναπάντεχα για την οικογένεια του Ηρακλή. Ένιωθαν όλοι τους συγκινημένοι, σαστισμένοι και συνάμα χαρούμενοι. Ψήλωσε και ο νους της Μαρίας και του Σωκράτη που είχαν γίνει ξαφνικά πνευματικοί γονείς του νεοφώτιστου. Στέκονταν δίπλα στη Σταυρούλα και δεν χόρταιναν να κοιτάζουν το πεντάμορφο αγοράκι με τα μεγάλα μαύρα μάτια.

Ο πατέρας ο Βαγγέλης κατάφερε να βρει χώρο στον ίσκιο ενός δέντρου και παράγγειλε ολόκληρο ψητό αρνί. Ο Στρατής τον βοήθησε και σέρβιραν το κρέας σε λαδόχαρτο. Έρεε το κοκκινέλι από τις νταμιτζάνες και κατέβαζαν τα ποτηράκια τους επευφημώντας: «Να μας ζήσει ο νεοφώτιστος!» «Άξιοι! Άξιοι οι ανάδοχοι!» «Χρόνια πολλά στους Παντελήδες!» «Κυρα-Στράταινα, να χαιρέσαι το γιόκα σου τον Παντελή!» «Ευχαριστώ. Η ξενιτιά τον χαιρείται κι εγώ 'χω τον καημό του», ψέλλισε και αναστέναξε εκείνη.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Ο παπάς εξήγησε στο Σωκράτη και τη Μαρία τα καθήκοντά τους ως ανάδοχων και κίνησαν την τελετή. Απετάξασο τον σατανά, ρωτούσε ο παπάς. Απεταξάμην, απάντησαν ταυτόχρονα, έξι φορές, ο Σωκράτης με τη Μαρία. Βαφτίζεται ο δούλος του Θεού Παντελής! Τρεις φορές τον βούτηξαν στην κολυμπήθρα.